

# חַת"ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁתָּ בַמִּדְבָּר (בְּחֹ"ל בְּחֻקוֹתַי) שַׁבָּת מְבֻרָכִים סִיּוֹן פְּרָקִי אָבוֹת – פְּרָק ה' כ"ז אִייר

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר [kidschitas.he@gmail.com](mailto:kidschitas.he@gmail.com)

## חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם, ה' אֹמֵר לְמוֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְמַנּוֹת אֶת הַלְוִיִּים מִמִּשְׁפַּחַת קְהַת שֶׁהֵם בְּגִיל הַמִּתְאִים לְעִבּוּדָה בַּמִּשְׁכָּן. כְּפִי שֶׁלְמַדְנָה, הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת הִיְתָה מְמַנָּה עַל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן, כְּגוֹן הַשְּׁלֶחַן וְהַמְּנוֹרָה. הַתּוֹרָה אֹמֶרֶת שְׁלוֹי בֵּין הַגִּילָאִים שְׁלוֹשִׁים עַד חֲמֵשִׁים הוּא חֲזַק דַּיּוּ כְּדֵי לְשִׂאת אֶת הַחֻלְקִים הַמִּיְחָדִים שֶׁל הַמִּשְׁכָּן.

וְכַךְ הֵם בִּצְעוּ אֶת תְּפִקִּידָם:

כְּאֲשֶׁר ה' הוֹדִיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַמְשִׁיךְ בַּמַּסַּע, הַסִּיּוֹן הִיָּה שֶׁהֶעֱנָן עָלָה, הַכַּהֲנִים הַכִּינּוּ אֶת חֻלְקֵי הַמִּשְׁכָּן לְמִשְׁא:

- הוֹרִידוּ אֶת הַפְּרוּכּוֹת וְכִסּוּ אֶת הָאָרוֹן אִתּוֹ. כִּסּוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁנֵי כִסּוּיִם נוֹסְפִים.
- כִּסּוּ אֶת הַשְּׁלֶחַן וְהַנִּיחּוֹ אֶת הַכְּלִים וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים עָלָיו. הֵם כִּסּוּ עִם סוּג נוֹסֵף שֶׁל כִּסּוּי וּפְרָסוּ כִסּוּי שְׁלִישִׁי מֵעַל הַכֵּל.
- כִּסּוּ אֶת הַמְּנוֹרָה וְאֶת כָּל כְּלֵיהָ וְשָׂמוּ בְּשֶׁק מִיְחָד, וְתָלוּ עַל מוֹט. (לְמַנּוֹרָה אֵין מוֹט לְשִׂאת אוֹתוֹ).
- מְכַסִּים אֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְשָׂמוּ אֶת הַמוֹטוֹת בְּתוֹכּוֹ.
- לֹקְחִים אֶת כְּלֵי הַקְּטֹרֶת וְשָׂמוּ בְּכִסּוּי, מְכַסִּים אֶת הַכִּסּוּי וְתוֹלִים אוֹתוֹ עַל מוֹט.
- מְרוֹקְנִים אֶת הָאָפֶר מֵעַל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת, מְכַסִּים אֶת הָאֵשׁ בְּסִיר נְחֹשֶׁת וּמְכַסִּים אֶת הַמִּזְבַּח בְּכִסּוּי מִיְחָד. מְנִיחִים עָלָיו אֶת כְּלֵי הַמִּזְבַּח וּמְכַסִּים בְּכִסּוּי שְׁנֵי, מְכַנִּיִּסִים אֶת הַמוֹטוֹת כְּדֵי לְשִׂאת אוֹתוֹ.

רק באשר כל הדברים האלו מוכנים, מגיעים הלויים ממשפחת קהת לשאת את הכלים. אסור להם לגעת בכלי המקדש הקדושים (למשל השלחן או כלי השרת שלו) רק במוטות ובכסויים. אלעזר (בן אהרן) היה לו תפקיד מיוחד:

- עליו לשאת את השמן למנורה

- לשאת את הקטרת

- לודא שקרבן מנחה מקרב מידי יום

- עליו לשאת את שמן המשחה שבו השתמשו כדי להקדיש מישהו לעבודה קדושה.

עליו לודא שמשפחת קהת עושה את התפקיד של נשיאת כלי המשכן באפן הראוי.

ה' אמר למשה לודא שהכהנים זהירים ששום לוי לא יגע בחלק של המשכן שאסור לו לנגוע בו. עליהם רק לאפשר ללויים להכניס באשר כל הכלים עטופים היטב ומוכנים למסע כדי שלא יגעו בהם בטעות.

## תהלים / יום כ"ז לחדש פרקים ק"כ- קל"ג

הרבי המהר"ש אמר פעם, שאם חסרה ליהודי פרנסה, זה לא הפרנסה שחסרה אלא הבטחון בה' שחסרה.

חסיד פעם התלונן בפני הרבי מהר"ש ש עד כמה קשה לו בבית כיון שאין לו כסף. והשתמש במלים "מאין יבא עזרי"? הרבי המהר"ש ענה לו: התשובה שלך נמצאת בפסוק הבא "עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ". ה' הוא זה שיעזר לך, הוא דואג לכל מה שנעשה בשמים ובארץ. ה' נותן את כל מה שאנו צריכים בזמן המתאים והוא ידאג גם לך.

## תניא / לקוטי אמרים פרק נ"א (כ"ז איר שנה מעברת)

למדנו שישנם שני סוגי חיות לאדם מהנשמה: סוג אחד של חיות שהוא זהה לכל האדם ומחיה אותו. והסוג השני של החיות שמיוחד לכל חלק בגוף. כל חלק מקבל בדיוק את הכח שלו הוא זקוק מהנשמה כדי למלא את תפקידו (למשל שמיעה, ראייה והליכה) היום אומר האדמו"ר הזקן שכל העולם הוא באותו אופן. ה' נותן לכל העולם חלק של חיות כדי שיוכל להתקיים אבל ה' נותן בנוסף חלק נוסף של חיות לכל החלקים השונים של העולם כדי שיהיה להם את הכח שלו הם זקוקים. בקבלה החיות הזו נקראת "אור" כיון שאור יכול להיות במקומות רבים, אבל וילונות או חלונות יכולים להסתיר ולעמעם אותו. ישנם מקומות שבהם החיות הזו מאירה יותר ומרגישים אותה יותר, וישנם מקומות אחרים שבהם החיות לא מאירה ומרגשת פחות.

## היום יום / כ"ז איר

היום היום הארבעים וישנים לעמר.

הרבי רש"ב שמע מאביו (הרבי המהר"ש) ששמע מאביו (הצמח צדק) ששמע מהאדמו"ר הזקן שאדמו"ר הזקן אמר שהיה בן של המגיד ממעזריטש ונכד של הבעל שם טוב.

אף על פי שהמגיד היה רבו ולא אביו, הוא הרגיש בבנו של המגיד.

באחת השנים הראשונות שהרבי נהיה רבי, הוא ברך את הבחורים בערב יום כפור כפי שאבא מברך את בנו. הרבי אמר: "היות שאתם לומדים בשיבה של הרבי, אתם הבנים של הרבי" (איר לערנט אין

## ספר המצוות / מצוות לא תעשה רנ"ו, ש"א, ד"ש, ש"ה,

בספר המצוות של היום, לומדים עוד מצוות הקשורות לאהבת ישראל:

1. **מצוות לא תעשה רנ"ו** - אסור לצער יתום או אלמנה.
2. **מצוות לא תעשה ש"א** - אסור ללכת רכיל ולדבר על אנשים אחרים, אפילו אם זה דברים נכונים, ואפילו אם מה שמספרים זה לא דבר רע! כשאנשים חולקים מידע עם אנשים אחרים, הם לא רוצים שכלם ידעו על זה (אלא אם כן, הם מבקשים שייעשו כן).
3. **מצוות לא תעשה ד"ש** - אסור לנקם - לעשות משהו לא יפה למישהו בגלל שהוא עשה לנו משהו לא יפה. (לדגמה אם ילד לא ותר על הצעצוע שלו, אסור לומר לו.. טוב, אז אני לא יחלק את הצעצוע שלי איתך!)
4. **מצוות לא תעשה ש"ה** - אסור לנטור - לבעוס על מישהו שעשה לנו משהו לא יפה, אפילו אם לא נוקמים! (למשל אם ילד, לא ותר על משחק, אנחנו לא יכולים לומר לו - אני יותר טוב ממך בגלל שאני הולך להרשות לך לשחק עם שלי למרות שאתה לא נתת לי לשחק במשחק שלך!)

## רמב"ם / הלכות דעות פרקים ו', ז' - הלכות תלמוד תורה פרק

**פרק ו'** - לומדים שהחברה סביבנו - האנשים שאנחנו מתחברים אתם וחולקים את זמננו אתם, מאד מאד חשובים! צריך לדאג שהחברים שלנו הם אנשים שאנחנו רוצים להיות כמוהם!

**פרק ז'** - הרמב"ם מלמד דברים רבים על אהבת ישראל. צריכים לדאג לכבודם של אנשים אחרים כמו שאנחנו דואגים לכבודנו, ולהיות זהירים עם הרכוש שלהם כמו שאנחנו זהירים בנוגע לרכוש שלנו.

מתחילים ללמד היום את הלכות תלמוד תורה!

**פרק א'** - אחת ההלכות היא שלאבא יש מצוה לדאג שהילדים שלו לומדים תורה (האדמו"ר הזקן כותב בשלחן ערוך שזה לא רק לגבי בנים, אלא אבא צריך לדאג שגם הבנות שלו לומדות. ולמרות שהמצוה נתנה לאבות, שני ההורים עובדים יחד לודא שהילדים שלהם יקבלו את החינוך הטוב ביותר שהם יכולים לקבל!)

## זרכי החסידות / הכנה לחג השבועות

הרבי אמר שהחל משבת מברכים סיון יש להתארגן לקראת חג השבועות. אחד הדברים שהרבי אמר שעלינו לעשות הוא לאחל לכל החברים (גם לילדים) ברכה מיחדת לקראת שבועות. מהי הברכה? "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות". הרבי אמר שעלינו להשתמש במילים המדיקות, לא להוסיף או לשנות. כך נהג לומר הרבי הרי"צ ולכן עלינו גם לומר כך. כאשר מאחלים לאדם אחר שתהיה לו קבלת התורה בשמחה ובפנימיות, הדבר גורם שגם קבלת התורה שלנו תהיה בשמחה ובפנימיות. צאו עכשו לחפש חבר/ה ואחלו לו/ לה את האחול המיוחד הזה.